

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Sabbato. De 6. Beatitudine quæ est mundities cordis. Beati mundo corde.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

quibus verò vel ad horam defecit oleum, fatuæ
didi sunt & reprobatae.
Vide infra in hac parte, Hebd. 6. & Dominica

12. Necnon in 4. parte, Dominica 21. & postre-
ma Hebdomada.

SABBATO. DE SECUNDA BEATITVDINE, QUÆ EST MUNDITIES CORDIS.

Beati mundo corde. Matth. 5.

RATIO EST, Quia Beati sunt qui Deum vi-
debunt.
Sed qui mundo sunt corde, Deum videbunt.
Ergo illi beati: & amanda est illa cordis mundi-
tias.

I. PUNCTUM.

QUANTA esset facilitas explicandæ
hujus sextæ Beatitudinis de æterna fe-
licitate: tanta fortè est difficultas ejus-
dem declarandæ de hac præfenti vita,
quod tamen hujus considerationis est institu-
tum declarare, sicut revera est quod, qui mun-
do sunt corde, jam ex hac vita, vident Deum
præsentem quo videri potest modo præfens in
suis creaturis, & propterea sunt Beati.

Et quidem primum quàm sint Beati qui sic vi-
dent Deum, tripliciter explicari potest, secu-
dum triplicem animæ facultatem quam exer-
cent in recolenda Dei præfentia. Prima est me-
moria seu cogitatio Dei præfentis, quando hoc
solum esset quod cogitatur Deus præfens &
quodammodo præfens qualicumque creatu-
ra: mirum quantum lætificet; unde in Psal-
mis David, *Provi debam Dominum in conspectu*
meo semper, quoniam à dextra est mihi ne com-
movear, propter quod latatum est cor meum, &
exultavit lingua mea, insuper & caro mea re-
quiescet in spe.

Quidquid aliunde te angat, memor esto præ-
fentis Dei, hunc angorem tuum permittentis:
& statim interna quadam suavitate afficeris, Re-
nuit inquit idem, *consolari anima mea, memor*
fui Dei & delectatus sum. Sic & de Machabæis:
Præfentia Dei magnifice delectui, prostraverunt
hostes suos ad multa millia.

Secunda facultas est intellectus qui naturali
seu supernaturali modo percipit quàm sapien-
ter Deus & amanter, seu, ut ait Sapiens, *Quam*

fortiter attingat à fine usque ad finem, & dispo-
nat omnia suaviter. Licet enim nonnulla sint
inscrutabilia & quorum ratio investigari non
debeat, plurima tamen sunt, quæ non modò in
se comprehenduntur, sed ex ipsis alia longè à
sensibus remotiora, quemadmodum ait Apo-
stolus, *Invisibilia ipsius à creatura mundi per ea*
quæ facta sunt, intellecta conspiciuntur, sempiter-
na quoque ejus virtus & divinitas. Hæc est co-
gnitio vespertina Angelorum de quâ sanctus
Augustinus in Genesim, cum sic in creaturis vi-
detur Deus, sicut est matutina cum in Deo vi-
dentur creature. Quàm sit verò suavis & ju-
cunda illa cognitio vel ex eo facile colligi po-
test, quòd sit altissimæ contemplationis obje-
ctum & causa, quæ ita mentem admiratione rap-
it & affixam Deo tenet, & vix inde possitavel-
li. *Quia delectasti me Domine in factura tua, &*
in operibus manuum tuarum exultabo: quàm
magnificata sunt operatua Domine, nimis pro-
funda facta sunt cogitationes tuæ: vir insipiens
non cognoscet, & stultus non intelliget hæc. Van-
enim sunt omnes homines in quibus non subest sci-
entia Dei: & de his quæ videntur bona, non po-
tuerunt intelligere eum qui est: neque operibus
attendentes agnoverunt quis esset artifex. Hæc
est optima pars quam qui eligit non auferetur
ab eo.

At cum voluntatis quæ tertia est facultas, af-
fectus jungitur intellectui, & in amorem cogniti
Creatoris inardescit, suamque simul libertatem
paternæ illius providentiæ penitus abdicat: tum
verè beatus ille quantum hic esse potest qui sic
Deum videt & amat, quia nihil in humanis il-
lum conturbat: non adversus fortunæ casus,
non injuria temporis, non paupertas, non ægru-
tudo, non ipsa mors: quia nihil horum est sine
Dei nutu, & quidquid à Deo est, præterquam
quod non nisi sapienter & provide est ordina-
tum, hoc solo tamen quod à Deo est, ita placet
bonæ

Pf. 15.

Pf. 76.

1. Mach.

35.

Sap. 8.

Rom. 1.

Pf. 91.

Sap. 13.

Luc. 10.

bonæ voluntati seu bene in Deum affectæ, ut nihil aliud sit in rebus quod illi placeat nisi quia sunt à Deo. *Quid mihi est in cælo? & à te quid volui super terram. TV fecisti priora. & illa cogitasti, & hoc factum est, quod ipse voluisti.* Sic S. Judith. Sic de Mose narratur, quod fide reliquit Ægyptum non veritus animositatem Regis: *Invisibilem enim tanquam videns sustinuit, Expendenda valde verba, & affectus conformes excitandi.*

II. PUNCTUM.

SED mundi corde sic inter ceteros maximè apti sunt videre Deum.

Cùm enim sint illis affectibus inordinatis perpurpati, qui suum duntaxat in Creaturis cõmodum aut delectamentum amant, facile penetrant ad eum intus qui se illis communicat per Creaturas. Nam sicut ibi revera est, sic ab eis ad esse creditur, adoratur, & quæritur: quid est ergo cur ab eis non inveniretur eum se maximè facilem præbeat se inquirentibus, nisi quid obstat? nihil autem in puro corde obstat imò puritas ipsa cum alliciat? Quod egregiè confirmat Sapiens sub nomine Sapientie: *Clara est, inquit, & nunquam marcescit Sapientia, & facile videtur ab his qui diligunt eam, & invenitur ab his qui quarunt illam: præoccupat qui se concupiscunt ut illis se prior ostendat, qui de luce vigila verit ad illam, non laborabit; assident enim illa foribus suis inveniet. Cogitare ergo de illa, sensus est consummatus, & qui vigila verit propter illam, securus erit, quoniam dignos se ipsa circum quærens, & in viis ostendit se illa hilariter, & in omni Providentia occurrit illis. Initium enim illius verissima est disciplina concupiscentia. Cura ergo disciplina dilectio est & dilectio custodia legum illius est, custodia autem legum consummatio incorruptionis est incorruptio autem facit esse proximum Deo.*

Iam paulo ante dixerat idem Sapiens de impuris & profanis hominibus, qui nihil nisi in Creaturis suam quærebant voluptatem, *Nescierunt sacramenta Dei, quasi diceret, sicut in Mysteriis & Sacramentis aliud videtur & aliud creditur quod non videtur, ita in Creaturis aliud est quod apparet & aliud quod intus latet; impuri autem illud tantum spectant quod apparet, puri verò & mundi corde quod etiam latet.*

Dominus est, inquiebat S. Ioannes? quando videlicet piscantes Discipuli ad vocem ignoti hominis, miserunt in dexteram navigij rete, & jam non valebant illud trahere præ multitudinem piscium. *Haynesius Pars tertia,*

um; dixit ergo Discipulus ille quem diligebat Iesus Petro, Dominus est. Nempe ille præ cæteris in illa piscatione Dominum novit, qui præ cæteris mundo corde & corpore habebatur. Vide caput quartum secundi de imitatione Christi, & tibi dictum puta.

III. PUNCTUM.

ERGO ex hac etiam vita, Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt. Videbunt quidem in fine, *Facite ad factum, inquit S. Bernardus, vide debunt etiam nunc, sed per speculum in enigmate, & nunc cognoscent ex parte, perfecte postea cognoscunt, Sic & Divus Thomas, In hac etiam vita, inquit, purgato oculo per donum intellectus, Deus quodammodo videri potest. Quod autem dicit per donum intellectus purgari oculum, id ex S. Augustino mutuatur, qui hoc intellectus donum refert ad hanc sextam Beatitudinem, sive quod illo dono magis purificetur animus, sive quod per virtutem iam purificatus animus accipiat illud donum tanquam suæ virtutis præmium, quo in Creaturis facilius Deum legat, est enim intelligere quasi intus legere, ut ait idem S. Thomas.* Unde etiam apertius confirmatur Veritas, & quantum puritati vacare debeas hinc facile dices, quantum videlicet supra creaturas Creator est æstimandus, & quantum impuritati puritas præferenda. Nam sicut corde purus Deum in omnibus videt, & videndo amat, atque amando ei totus inhaeret ac purior redditur: ita impurus non nisi creaturis adhaerescit, & qui in sordibus est sor descit adhuc. *APPROPINQUATE Deo, & appropinquabit vobis, Emundate manus peccatores & purificate corda, duplices animo. PLACEAT necesse est facies, inquit S. Bernardus, qua in Dei claritatem intendere potest: neque enim id posset nisi clara ipsa quoque esset & pura, utique transformata in eandem quam conspicit claritatis imaginem, alioquin ipsa dissimilitudine resiliet, insolito reverberata fulgore. Quia denique, vel ipso naturæ ductu, nomen ac notam impuritatis refugimus, vix se quisquam impurum & immundum fateatur, cum tamen contrà, vix quisquam purus & mundus sit, diligenter illud Sapientis memorandum; *Generatio qua sibi munda videtur, & tamen non est lota à sordibus suis.**

Vide in 1. parte, Feria 6. Hebd. 4. in Adventu. In Festo S. Joannis Evangelistæ, Feria 4. Hebd. secunda post Epiphaniam; Et ali passim, Verbo Castitas.

Serm. 1. in Festo omnium Sanctorum.

1. 2. q. 69. a. 2. 2. 2. q. 8.

ibid.

Apoc. 22.

Lac. 4.

Serm. 62. in Cant.

Proo. 23.